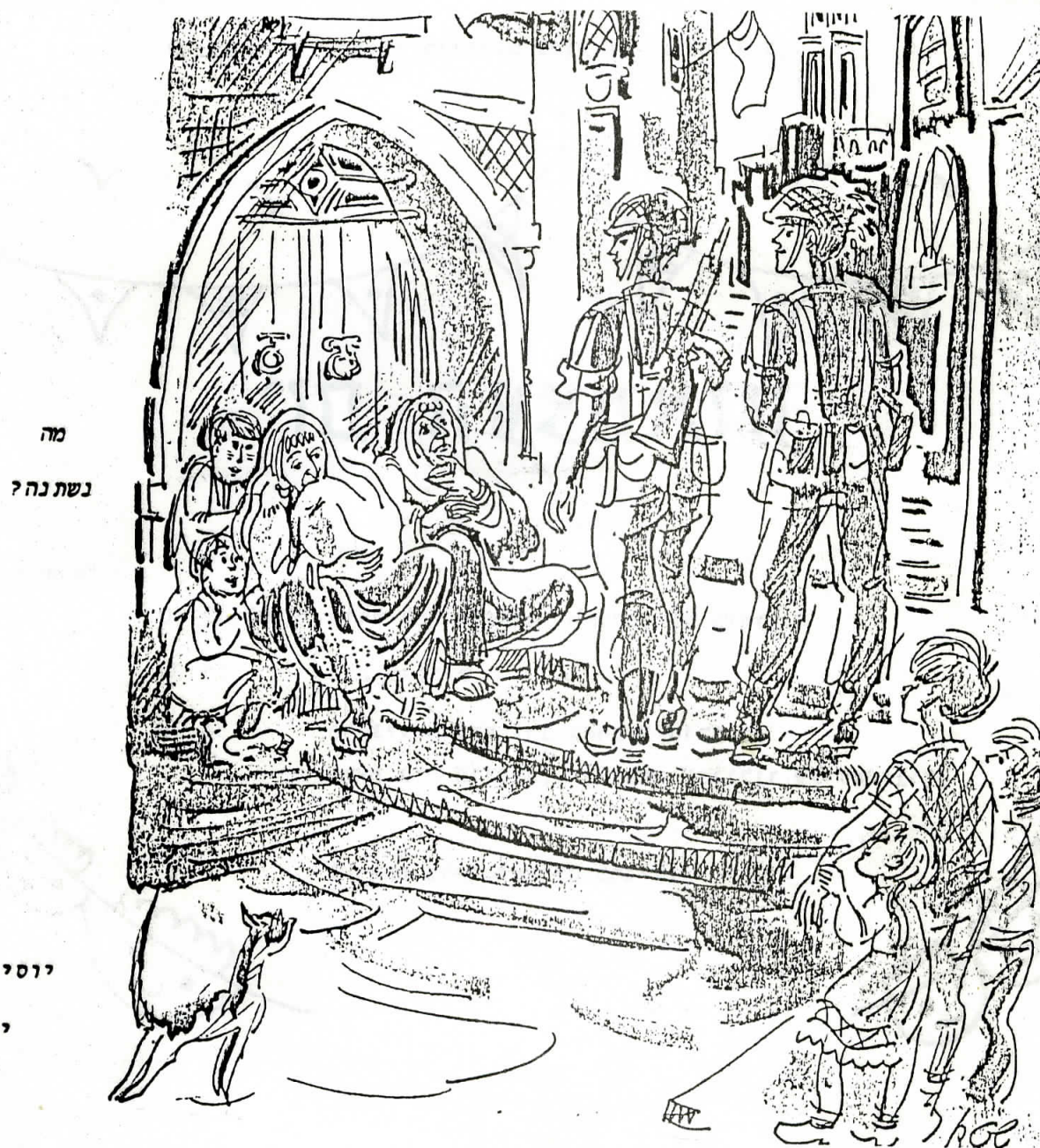

ירם
העצמאות
תשנ"א

מה
נשתנה?

יוסי שטרן

יוני '63

ערב יום העצמאות

17.4 יום ה'

טקס סיום יום הזכרון נפתיחת חגיגות העצמאות.

18:45

היתכנסות בחדר-האוכל לארוחה חגיגית.

19:00

מפגן אש באיזור הפארק (דרום) לונה פארק
שירה בצבור מסביב למדורה, ריקודי עם במגרש

20:00

מסיבת ריקודים במועדון (מכתה י"ב).

22:30

יום העצמאות

18/4, יום ה'

טיול לכל המשפחה, לאורכו של הירדן.

9:00-12:00

סרט לילדים.

16:30

פיקניק ארוחת ערב בארבעה מוקדים.

18:00

(ראה לוח מודעות). בנוסח: "מנגלנו על דשאינו".

(ארוחת בוקר וצהריים כרגיל)

ח ג ש מ ח .

כשהולכים בנים

כשהולכים בנים, ענזבים תמצית חיים,

כל רכושם, הוריתם,

מבט סופי מקיף שולחן, כיסא, שידה, מקום פנלחן,

רואים בסמתאות לאחרונה את הבתים הישנים,

ואבן הבאר -

פתאום נראה הכול כלא היה,

מן אגדה שנחלמה בליל.

כשהולכים בנים בערב חרישי -

שריקת רכבת צורמנית, עשן,

רחש ממרחקים.

ואמהות, ראשן מושפל בצער,

מבט בונה מעבר למרחק, אל החלל,

נאז(בזכרון המנחם עוד צף חינוך הילד)

כשעולה השחר ניצבות מול יום שלא מובן פשרו.

הנזרת את החלום בלבד, ולא את החיים.

כשהולכים בנים, כשנכבה עולם,

גם החיים נעצרים להרף עין,

הנפכים לתמנה, למענף ציפור

אל עבר הגנים אשר פרחו בלב כמו שיר.

הגיע סתיו - מכת גורל היכתה את החיים האלה.

האם מקשה - תשובה היא לא תמצא.

בנר קסטכר

שיר זה, שתורגם מגרמנית, יגע במיוחד לליכם של אותם עשרות חברים שלנו, שעברו על בשרם את הפרידה המוקדמת מההורים בגרמניה, וההתבגרות באנגליה ללא משפחה.

הוא נכתב עוד בשנת 1937, ומחברו, שניספה בשואה, היה תלמיד בבית הספר "יבנה" בקולן.

מנהל כמ"ס ההוא היה אחראי באופן אישי למשלוח קבוצה גדולה של ילדים (כולל שמואל ויוסף חצור, ויעל נ.) לאנגליה לפני פרוץ המלחמה.

לזכרו של המנהל התקיים לפני שנה כנס תלמידים לשעבר, והוצאה חוברת שבה הופיע השיר.

המוסר שמואל.

ריכוז משק

חבל ששמואל לא מצא את הזמן לבוא לברר אצלי את מלוא הפרטים על ההחלטה לשנות את מעמד האוטו של יוסף, לפני שהחליט לכתוב את מאמרו. הגירסה שקיבל לא היתה נכונה, והסיק מסקנות לא נכונות, ובנתיים גרם לאוירה קשה-כאשר לא היה שום צורך בכך. אז בזהירות רבה- כי העניין עדיין - אמסור כאן את הפרטים הנכונים.

אשרתי מכירת האוטו הישן של יוסף - ורכישת אוטו חדש, כאשר הובהר לי שהחלפה לא תעלה לכפר הנשיא כלום (עניין של מיסים על אוטו של נכה). בכלל לא יזמתי את העניין, ובעצם לא ידעתי עליו מאומה - עד שיוסף פנה אלי!! יוסף דרש שכירת אוטו לתקופת ההחלפה - כשבועיים - הססתי לאשר הוצאה גבוהה כל כך (כ- 2000 ש"ח) - אבל לבסוף אשרתי-בהתחשב במצבו של יוסף - ושגם אז ההחלפה לא תעלה לקבוצה כסף נטו.

רק לאחר שאשרתי את העיסקה - פנו אלי מספר חברים ותיקים וצעירים - והביעו את דעתם, שלא מוצדק עוד להצמיד ליוסף אוטו - כאשר משך השנים, הנסיבות השתנו (ולא כאן המקום לפרט או-תן). הוזמנתי לוועדת התחבורה, ושם השתכנעתי שכן מוצדק לשנות את ההסדר, ובמקום אוטו, לסדר ליוסף "צ'רלי" - אשר מכמה בחינות אפילו עדיף לו, על-מנת להסתובב בתוך הקבוצה, ובאותה עת להוסיף אוטו שלם לשמוש לכלל החברים. סוכס בוועדת התחבורה שעלי ועל מרכז ה-ועדה לבוא בדברים עם יוסף, על-מנת לנסות לשכנע אותו שהשנוי גם דרוש וגם סביר.

יוסף דחה את החלטת הוועדה מכל וכל, ועמד על זכותו להביא את הנושא למזכירות. מיד הסכמתי - ואפילו שמחתי, כי נראה לי שעדיף שפורום רחב יותר יכריע בעניין. המזכירות שנתנה אמנם את דרך בצו החלטת ועדת התחבורה, אבל אשרה את השנוי - וכעת מחפשים "צ'רלי" מתאים ליוסף.

אין ספק שאף פעם לא קל להיות מרכז משק - ולנסות לנווט בין צרכי הפרט וצרכי הכלל. עוד יותר קשה כאשר הקבוצה נמצא במצוקה כלכלית חמורה - ועל-מנת לשרוד, חייבים לשחוט לא מעט פרות קדושות.

קודמי בתפקיד הצליח לצמצם את ההוצאות שלנו במיליון שקל, ובעצם כל מה שאני מנסה לעשות זה לשמור על ההישג היקר הזה. אין ספק שהקצוצים אשר בוצעו בשנתיים האחרונות - פג-עו בלא מעט חברים, אבל רובם הבינו שאין מנוס מכך - כאשר כמה מהחברים מרגישים מקופחים ללא צדק עד היום הזה.

לי נראה שהצמדת אוטו לחבר נכה, כאשר ישנו פתרון אחר, זול יותר, איננו מוצדק עוד במצב הנוכחי של כפר הנשיא.

קולין.

הערה אישית: אין לי ספק שאשגה מדי פעם, שאפגע באי אלה חברים, אבל ^{אני}פונה לכל אחד אשר מרגיש נפגע-לבוא אלי- ולברר את העניין עד תום- לפני כתיבת מאמרים. ברור שאסור לשלול פרסום כלשהו, אבל למה להתקיף או להטיל דופי - לפני ברור העובדות כולן?

ימי הולדת

14/4 ג'נט נמנוב

אהרון לויז

16/4 גרי ניימרק

דבי כהן

17/4 יניתה ניצן

בריאן קפלן

אביתר בן-רשף

ניר קולינס

גב' הליון רזניק

18/4 הלן לויז

ברברה ביוטר

19/4 שולמית פרנק

רגי פרלסון

שושנה יודאיקן

אביבה גולדברג

ג'ים שלום

20/4 הלל יודאיקן

הזמנה

חברים מוזמנים להרים כוסית על

הדשא של מקס וגילה

בשבת - בשעה 13.00

לכבוד נישואיהם

של

אדם וענת

חג הפסח חלף עבר לו...

ושוב אנו פה - להודות לכל אלה אשר היה להם

יד, רגל וגם ראש.

הרבה אנשים עזרו ותרמו להצלחת האירועים אשר

היו בחג. לא נלאה אתכם בשמות, ולכן אודה

לכולם באופן קולקטיבי.

אלף ואחד תודות לכולם.

אל יאוש - יש עוד חגים בדרך המחכים לתרומתכם.

ושוב תודה,

נעה כסס ו. החגים

מה נשמע?

* בו - מזל-טוב. כבר חשבנו שניתקע מתחת למספר 300 במד-הגשם מול המזכירות- והנה ביום רביעי זה קרה הדבר ואנחנו עומדים על 308.3 מ'מ - לא שמחה גדולה, כשני-שליש מהמוצע השנתי באמצע אפריל, אבל איך אומרים? כל טיפה-פגז.

* והקראוונים עומדים, ... ועומדים, ברטבים בגשם, אבל חשמל אין ועל כיוב אין מה לדבר. אריאל שרון עסוק מדי באיכלוס אתם-יודעים-איפה.

* אם לא הספקתם לבקר בדיר לאחרונה, הפסדתם את הגז. אמנם לא היו גוזזות צרפתיות הפעם, אבל שני בחורים חסונים (בעזרת בחורינו החסונים) הצליחו להתגבר על המשימה. מתי חג הגז? בא לי על איזה בתח של בשר טלה!

* אולי רב החברים לא ראו את הגז, אבל לעומת ז' באו ילדי בה"ס היסודי מראש-פנה, בלווית מורות ואמהות, לראות את הפלא. איכרי ראש פנה בוודאי גם לא חלמו שיצטרכו לשלוח את נכדיהם הנה לראות חקלאות עברית...

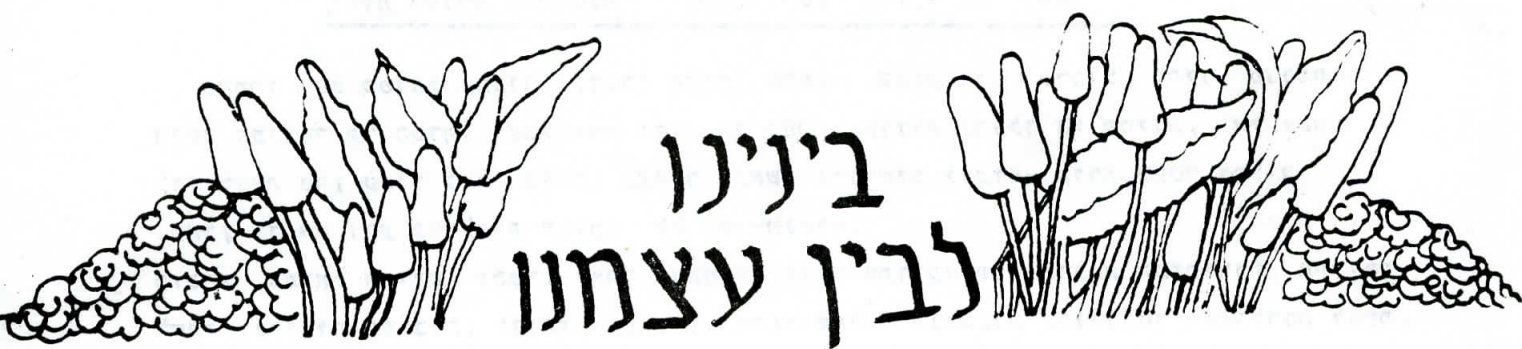
* בקיץ הזה יהיה זה תענוג לחכות בחדר ההמתנה של המרפאה, או על כל פנים הסבל יצטמצם. בשבוע הבא יותקן מזגן מפוצל שאמור לקרר את חדר הרנפא, חדר האחיות ואת חדר ההמתנה. בעקבות ההתקנה יחולו אי-אילו שיבושים בשעות הקבלה. נא להביט בלוח המודעות.

* סיפור מלהיב על נציגנו בקיבוץ אפיקים - ירון סינה: ירון סינה הלומד "עיצוב המוצר" השתף השבוע בתחרות שערכה חברה אמריקאית בארץ (ובעולם). חברה המחפשת מוצרים חדשים לעצמה. ירון התחרה בתחום "איכות הסביבה" וזכה עם עוד שניים במקום ראשון (בארץ) על רעיון למתקן הממחזר טיטולים. השלב הבא יהיה בסיעה לנורוגיה, שם ירון ידגים את תפקוד מודל המתקן. אם יזכה הרעיון גם שם, יסע ירון לארה"ב ואם יזכה שם הרעיון - ייצרו את המתקן.

* משרי.ש שמענו על המשך משמח לסיפור הגניבה (זוכרים?) תודה למי שהניח ליד הסטוריו שלי ערמת עצים לתנור. הדבר מאד חימם את הלב!

* שמענו שגם דוד.ק. ושרי.ש. קיבלו תמיכת עידוד כספית מהמועצה האזורית - כהוכרה על עבודתם בתווך האומנות.

ובין יום זכרון אחד למשנהו נקודה שתהיה שבת נעימה. אנגה

יום השואה

כשאנחנו אומרים שנה אחרי שנה "זה לעולם לא יקרה לנו שוב" למה אנחנו מתכווננים? מה שקורה לכורדים בעירק ועל גבולה עם טורקיה צריך להוכיח לנו שהעולם "הנאור" שמיצגו בנאמנות מחליאה ארגון האומות המאוחדות, אינו מוכן "להתערב בענייניהם הפנימיים של מדינות" והגבולות סגורים בפני מי שמנסה לברוח מן הקלגסים האונטיים ורוצחים. השאלה היהודית היתה עניינה הפנימי של גרמניה הנאצית, הגבולות העולם היו סגורים בפני הפלוגטים היהודיים שניסו להימלט. כך התייחסו לפני למעלה מחמישים שנה ומי שמאמין שאז ארצות הברית, צרפת ובריטניה לא הגיבו, כי אמצעי התקשורת היו פחות מפותחים (לא היתה טלוויזיה ועל כן C.B.S. ! C.N.N. ושות' לא היו) משלה את עצמו. מדינות רודניות, ואפילו דמוקרטיות מצנזרות מה שמוקרן לעולם, וגם כשאותו עולם רואה את מצבם של פליטים כורדים המנסים לחיות בקור העז של גבול טורקיה בלי אוכל, בלי קורת גג וגם בלי שמיכה לגופם, התגובה מתבטאת בדמעות תנין ומזון מוצנח שנזרק כעצם לכלב.

מלחמת המפרץ החלה חצי שנה אחרי שעירק פלשה וסדדה את כוונות. אם נקיש מגורלה של כוונה לגורלנו, אילו הצליחו מדינות ערב לכבוש את מדינת ישראל או חלק ממנה המסקנה מחרידה: אי אפשר לסמוך על ידידים שבמקרה הטוב יאחרו לבוא, ומי שמחפש פתרון בפזור העם היהודי בין הגויים (הצדקת חז"ל לגלגת והצדקת חלק מן היורדים של ימינו) צריך לזכור שבארצות אירופה זה לא עזר ולא רק מפני שהנאצים כבשו, אלא מפני שמצאו שותפים מרצון במרבית ארצות הכיבוש. והאנטישמיות לא נעלמה אלא מוצאת ביטוי ואף לגיטימציה גם בארצות דמוקרטיות. ועוד מחשבה עצובה: הכורדים לא הלכו "כצאן לטבח" ומי יודע אם ישרדו בארצות הרדיפה - עירק, איראן, טורקיה וברית המועצות. מסקנה אחת אכזרית: עלינו להיות חזקים ולאמר "תמות נפשי עם פלשתיים".

פיספסתם

לפני שלשה שבועות היה יום עיון בקבוצת רביד הצעיר על הנושא "היחיד בתוך היחיד". היה זה מפגש רב גילאי (מזוג שחי חמישים שנה בקבוצת בעמק ועד לשל"תניקים ברביד) ישבו שמעו הרצאת פתיחה מבריקה של אלי חן גל, חבר ברעם והסטוריון של בית-התפוצות ואחר-כך המשיכו לדון בשני חוגים על הקיום הקיבוצי ובעיותיו - עבודה בתמורה, הרודנות של הרב, עזרה הדדית עם/בלי הגבולות, מימוש עצמי כנגד הגשמה עצמית כחבר קבוצה - וכל זה על בסיס יס של עיון במקורות יהודיים. היה זה יום מרענן ומעמיק בתוכנו בנוף מקסים של הגליל. הצטרפו למעלה מארבעים חברים מקבוצים שונים - מכפר גלעדי למעוז חיים, ומשדות ים לאפק-לשבעה-עשר חברי רביד ואתם ולא הייתם שם. האנסולריות (יעני התבדלות מרצון) של קבוצה-נו היא בומרנג: צעירים בוכים על שרואים אותם הפרצופים ומבוגרים יותר מתגלמים (מן המילה "גולם") מול האקרון שבלאו הכי אין לו מה להציע בשבת מלבד סרטי וידאו. הפסקתם! המשך - ע' 7

מאמרנו של שמואל חצור ב"דברי הכפר" מלפני שבוע היה, כרגיל, בהיר, מנוסח היטב ומנומק עד הסוף. ובכל זאת היו בו כמה נקודות שהעלו בי תהיות, ואי אפשר לכן לצאת מהן פטור בלא כלום. בעיקר כאשר נידרשים לוועדת-בקורת בקשר להליך, שאין לנו אח ורע בתולדות קיומו של כפר-הנשיא.

כדברי שמואל החדים כתער. מאחר ושמואל אינו מתווכח עם החלטת המזכירות, אתייחס לשתי נקודות חשובות, לדעתי, במאמרו. האחת - שאלת הנאמנות שבדיווחי המזכירות לאמת. והשניה, שאלת ההליך בוועדת-הבקורת.

בקשר לאמת בדיווח: נכון שמואל, שהיו שלוש הצעות החלטה. ונכון שההחלטה התקבלה ברוב קולות. אבל ההחלטה שהתקבלה, התקבלה על דעת כל הצדדים שהיו מעורבים בערעור - יוסף, מרכז המשק, וועדת-תחבורה והמזכירות. אני מניח שר"ב האזרחים דוברי העברית במשק ידעו את ההבדל בין "צדדים" ו"הצעות". עד כאן בעניין האמינות, האמת וההבנה. ובקשר לוועדת-הבקורת: אני מניח שאילו היתה קיימת לפני 15 שנה ועדת בקורת, הייתי מבקש ממנה לבדוק איך התקבלה בוועדת המשק החלטה לרכוש רכב לנכה. הייתי מצפה שהחלטה כזאת תיפול בין ועדת-בריאות והמזכירות ולא בוועדת-משק. "לכן לו היתה לפני 15 שנה ועדת בקורת, העניין היה עובר ישירות לטיפול רבלי ספק אופן קבלת ההחלטה היה מתבטל מיידית, עד שיווצר תהליך הוגן, תקין ומסודר". .. "אין ספק שלו היתה ועדת בקורת כבר לפני 15 שנה היינו יכולים היום למנוע תופעות גלוזות ולשמור על עשייה נקיה בדמוקרטיה שלנו".

דודו

בינינו לבין עצמנו - המשך

למה אתם, בעלי התפקידים הכלכליים והמשקיים - מרכז המשק הגזבר, מרכז השרותים, מרכזי-ענפים - אינכם מופיעים באסיפה לעתים תכופות (פעם בשבועיים-שלושה) ומוסרים דו"ח שעליו יוכלו הנוכחים לתשאל אתכם בשאלות נוקבות? אם יש לדמוקרטיה האמריקאית הצלחה היא בחקירות ועדות הסנאט (Senate Committees) בהן לא די בדף אנפורמציה או בסתם מסירת מידע לעיניפה (יש לנו מומחים משלנו במלל רב שהופך למסך עשן). השאילות בכתב (כל הכבוד לנטע) וגם בעל-פה אינן מאפשרות לחברים מן השורה להכביד בעוד שאלה או עוד הערה - ותדעו לכם שכל דפי המידע לא עוזרים הרבה - מלבד הדפסה לא רואים את התוכן.

ואם תגיבו בתמיהה - "על מה מדובר?" - הרי כמה דוגמאות:

מה המצב השוטף בענפי החקלאות? האם ירשו לנו לפתח את הבריכה? האם ירשו לנו לשאוב מים שפירים מן הירדן? ... מה נעשה בחקלאות לטווח ארוך (הקיצוצים לא יהיו רק לשנה אחת)? מה יהיה בקשר לדשאים וערוגות? מה נעשה ובאיזה אמצעים בתיים נחסוך מים? מה עם ההסדר...? אולי אחד מכם יגיב?

דודה ינטה - סוף או המשך?

יש דעות לכאן וכאן: יש אוהבים ויש שונאים את הכתבות שמתמרות להעלות חיוך. נשמח אם קוראי העלון יגיבו.

רצינו לכתוב עוד על יציאת מצרים וחרות אמיתית ועל כמה התרשמנו מעבודת אביטל בהעלאת שיר השירים אבל להפעם דינו.

שבת שלום - אנן

אתה והפולטיקה

למי שמתעניין רק ב"מה נשמע", ימי הולדת ונשואין והודעות מן המכבסה והמרפאה, מוצע לא לה-
משיך לקרוא, כי בלאו הכי זה לא מעניק אותו.

המפקד העכשוי של מפלגת העבודה בעיצומו והתיחסות התגובות מאכזבות.

מה הם אומרים לנו?

"נשבר לי מן המערך"

"נמאסו עלי כל המלוכלכים האלה - איני מחדש את חברותי במפלגה"

"דבר איתי כשהם יצליחו לעשות סדר בבית שנקרא מפלגת העבודה"

ובגרסה אנגלית - "Speak to me when they get their act together"

"תן לי לחשוב על זה... למה אין להם צעירים סימפטיים כמו בליכוד?!"

אני מעדיף "ר"צ" או "שינוי"... אולי אצביע מערך בבחירות מחוסר ברירה אבל חבטת במפלגה?!"

ולמי שהצליח להגיע עד כאן עוד כמה מחשבות כדי לנסות לשרטט את המצב הפוליטי כפי שהוא:-

הנסיבות יחדיו את הליכוד לשלטון בעוד שנה וחצי אם לא יקרה נס (גם הקב"ה יכול להגיד

ש"זה לא בראש שלנו"). אי העשיה במלחמת המפרץ, הלחץ האמריקאי שיביא למעין תזוזה בכוון

השלום, העליה הגדולה שאם כל כשלונות הקליטה תירשם כהצלחת הליכוד - כל אלה ישכנעו את

"הבלתי מזדהים" להצביע ליכוד. רק במגזר הכלכלי ניתן יהיה להכות את הליכוד ומי יודע

איזה שפנים ארידוריים (להטיב עם העם) יישלפו לפני ההליכה לקלפי?

מסתבר שחברות האמת כפי שהיא מתבטאת במפקד המתנהל כרגע תהיה נמוכה ממה שהיתה בעבר. אם

חברי התק"מ, וזה כולל קבוצה זה, וזה כולל חברי קבוצה זה, יצטרפו למפלגה אולי אולי נוכל לה-

שפיע יותר בכוון הרצוי לנו. זו הזדמנות להוכיח מה כוחה של התנועה הקבוצית. אסור לנו להח-

מיץ סכוי כזה.

אם אתה רוצה להחליף את רביץ ופרס רק תוכל לעשות זאת מבפנים. רק מיעוט גדול מלוכד יו-

כל להוות משקל - נגד רציני. עם כל הסימפטיה לשולמית אלוני, אמנון רובנשטיין, חיים אורון

ווירשובסקי הם לא ישמשו מעוט בעל משקל.

בזה שהיית חבר מפלגה פסיבי בעבר לא עזר, הפעם אתה מתבקש לנסות להשפיע בסניף המפלגה

המקומי, למצא רכז חדש, צעיר ודינאמי וגם יחד עם סניפי המפלגה באזור לשנות ולכוון מה

שמתרחש במפלגה.

אריק.

פ ט י ר ת

א' באייר תשמ"ו (1986) ירחנן סלע

ג' באייר תשכ"ו (1962) דוד גיירינגר

נר זכרון

אני, אנו ואתם -

זהו. החלטתי לכתוב - לקח לי הרבה זמן, אבל כשה יושב בריאות יום אחרי יום חייבים לעשות משהו בבידון, למרות שזה קשה.

בכוונתי לערער על החלטת הקיבוץ להוריד את תקציב הסיגריות למעשנים.

אין בכוונתי להשתפך להסבר מקיף על הקושי שבהפסקת עישון, ואין אני מעונינת, למרות שאני יודעת שהכוונה לעודד הפסקת עישון, וכל פעם שאני בזכרת שאין תקציב, מרב עצבים אני מעשנת עוד סיגריה.

אנחנו אנשים מבוגרים ובחברתינו יצא לנו לשוחח על כך הרבה, אם כן לעשן או לא לעשן. כל אחד בוחר לפי שיקול דעתו או צורך גופו אם לעשן, או לא.

אני אסביר את עצמי:

אנו זוג שמעשן 2 חפיות סיגריות ביום - 4.6 ש"ח, יוצא לנו להוציא 1,545.80 ש"ח בשנה.

ממש גועל בפש, אבל זה המצב. אני מקבלת עזרה של 470 ש"ח בשנה, לממן את הסיגריות שזה

פחות משליש הסכום לו אני זקוקה. למה היה תקציב לעשון עד עכשיו? ולמה פתאום שינו זאת?

ואולי אני צריכה לממן זאת ע"י עבודה מחוץ למשק? או אולי לגנוב? אני יכולה לתת דוגמאות

לשימוש בחומרים נרקוטיים אצל אנשים אחרים, עקב אי-יציבות נפשית ו/או מחלה, שהם מקבלים

עזרה, ועוד כהנה וכהנה וכאלה וכאלה, וכו'.

אבל לא נתבלבל במילים.

ברצוני לקבל תגובות למה שכתבתי, לשני הכוונים, ואם יש לי גב (אנשים נוספים מאזורי)

אני אמשיך לאספה.

אנא הגיבו

תודה

אלינועה.

הודעה מחנות יד-שנייה, בגדי ילדים

=====

החל מהשבוע הבא החנות הנ"ל תהיה פתוחה

באופן קבוע בימי א' - מ-16.00 עד 18.00

ובימי ד' - מ-14.00 עד 16.00

לגבי שעות פתיחה קבועות ב ב ו ק ר תבוא
הודעה בפרדת.

בינתיים ניתן עדיין להשאיר בשקיות בגדי

קיץ קטנים או לא רצויים.

רק לא לשכוח לרשום את השם!

שרון סוקל (ושושנה יודאקין)

מערב של זכרונות ילדות מליל הסדר

בערב זה באמר לי שעלי להיזכר בסדרים שבעבר ולדלות תמונות מבדרות ומבחושות על-מנת להעלות חיוך על שפתי קהל זה.

לצערי כל נסיון להיזכר בעבר מעורר מהכרח השוואה לסדרי ההווה והשוואה זו אינה מבדחת, אלא מעוררת געגועים ועצב על כי מה שעבר איבנו עוד.

כל שנה ושנה הנני מתמלאת התרגשות לקראת ליל הסדר, כי לקראת הסדר לובשים בגדים חדשים, או לפחות משהו אחד חדש, באה המשפחה מחדרה כולם מאושרים וחגיגיים, הולכים לשות כוסית אצל משפחת גולן, ובכניסה לחדר האוכל כל אחד מברך את השני בחג שמח. אז כשהייתי ילדה בדמה לי שקבלנו זוג גרבי סטרצ' לבנות, שמותר לכבס רק ביד וסרט סטן לשיער. על הגרביים הלבנות היינו בועלים את הסנדלים התבכיות החדשות שזה עתה קיבלנו. כל החברים היו מתקבצים בחדר האוכל הקטן, היו יושבים צופים על ספסלים זה ליד זה והשירה היתה קולחת בעוז ובמרץ.

ה"כייף" הכי גדול היה לשבת על-יד בן-דודי ולשתות את כל ארבעת הכוסות, ולמעשה כבר היינו שיכורים מלב צחוק לפני שתיית הכוסית הראשונה, גם מצב רוחנו המיוחד היה נסלח ע"י המבוגרים במקרה זה.

סדר פסח המכבד את עצמו לא נסתיים בטוב אם לא בשפך מרק חם עם קניידלך לפחות על שני אנשים ובגדיהם החגיגיים בזמן שהתורנים הסתובבו בין השולחנות הצפופים, וזו הסיבה שמאז חסל סדר הקניידלך בערב הסדר. לא היתה במה, לא מקהלה ולא הצגות קטנות, אך היתה הגדה כתומה עם ציורים אינפנטיליים משולשים, שצינו שלמות עבדים - ואנחנו דפדפנו בה, מתעלמים מכתמי היין והכבד הקצוץ שדבקו בה מדי שנה.

בהגדה זו היה כתוב בדיוק מתי הארוחה ולכן לא היה קשה אף לילדים לחכות לאוכל. ואילו היום, מרב אורחים לא רואים חברים. האקוסטיקה המעולה לא מאפשרת לשמוע את השירה שבוקעת משולחנו של מוסי.

יש הרבה מקום לשבת בנחת, אך הרגשת הביחד בעלמה ואיבנה. עקב המשפחה המורחבת (כן ירבו ויפרצו) אני צריכה לנפנף להורי חג שמח מקצה אחד של השולחן לקצה השני, וכך גם אני וילדי מפסידים את הגירסה המקורית של סבא ישראל ל"אחד מי יודע" כמו למשל: שבעה ימי סבתא וכו' וכו'.

האוכל עדיין נפלא כרגיל, רק בלי הקניידלך, מקס כבר לא מוביל את התזמורת שלו, ג'וני פרנק כבר אינו מסלסל את "התאנה חבתה פגיה" וכמובן לו ז"ל, אב הסדר הקבוע, איננו בינינו.

תיאום השירה בין אגף אחד למשנהו ובין מובילי השירה הוא מקרי בהחלט, ואת השירה שלאחר הסדר אנו מנהלים ברוח האינרציה של מסורת העבר, בעזרת שירונים שלא עוזרים ותורמים כהוא זה.

ההגדה החדשה: שחור בעיניים. לא מהווה משירה לאף ילד להסתכל בה, וכולנו מתגעגעים לכתומה הנחמדה המוכתמת והאינפנטילית.

לכן, כל שנה בתמימות ולאור זכרונות העבר הנהדרים, אני באה בשמחה וחגיגות לחדר האוכל, ויוצאת עם רמז בלבד למה שהיה בעבר. או שאולי רק ילדים רואים את הדברים היפים?

לכן אני קוראת לכם לקראת הסדר הבא: תסולק הגדת השחור בעיניים, יצופפו האנשים, יוחזרו מקס וג'וני, נשפוך שוב מרק עם קניידלך על הציבור וישוחזרו זכרונות העבר.

צילה ב.ה.

ב.ה.ר.א.ש.ו.ן.ב.מ.ו.ל.ד.ת

אנחנו מחפשים אופניים

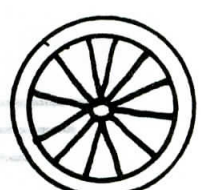
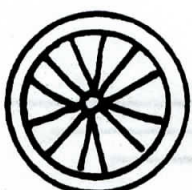
(בהשאלה לכמה חודשים)

(1) עבור ילדים - בני 3

(2) עבור מבוגרים - נשים וגברים.

כל מי שיכול לעזור, אנא התקשרו

ל- שרה ד. או אלזה

"מסלול בנים"

בתחלה חשבתי להעביר מכתב קצר למזכיר בן הייתי מבקש להביא הנשא הנ"ל לדיון במזכירות, וכהמשך כמובן לאספה הכללית וגם מספר מילות הסבר בנדון. אבל לאחר פנייתי האחרונה למזכירות בעניין האופנועים כאשר בסדר היום לישיבת המזכירות שפורסם אני מופיע אישית כמבקש הדיון ובגלל זה כמדומני, מספר לא קטן של חברים פנו אלי לשם הסברה, חשבתי לקצר את הדרך ולכתוב לעלוננו לפני הדיון במזכירות ובאספה.

מסלול בנים, ז.א. לימודים לבנים (בנות) שחוזרים הביתה לאחר שרות בצה"ל, עבדה במשק לתקופה מוגבלת וחופשה בחו"ל.

לימודים אלה הם מחוץ לתור "לימודים ארוכים" והמשק מממן שכר למוד בלבד. הבנים בחזרתם הביתה, לאחר חופשה בחו"ל, יכולים לעבוד בחוץ (או במשק) לשם כיסוי הוצאותיהם בעתיד. הם מקבלים, נוסף על שכר הלימוד, תקציב כרגיל, חדר כרגיל ועוד ועוד כרגיל. וכל זה קיבל אשר לא פעם אחת בלבד, על-ידי מוסדות המשק והאספה, ללא עוררין.

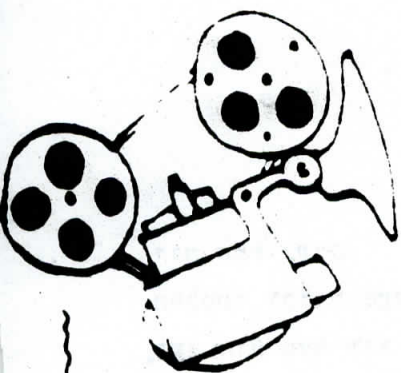
אבל אני רוצה לערער על הסדר זה וברצוני לנמק מדוע:

הגורל משחק את משחקיו ולא מעט בנים עוזבים אותנו לחיות את חייהם מחוץ לקבוץ ואנחנו מאחלים להם הצלחה בכל מעשיהם. הבנים בבית הם חברים לכל דבר, רובם בעלים והורים וכולם חלק חי ואינטגרלי של משפחת הקבוץ, הבית. אבל הבנים "במסלול בנים" הם אינם כאלה, הם חוזרים לאחר שרות בצה"ל, עובדים כשנה במשק לשם מימון חופשתם בחו"ל ואז ישר ללימודים. כמובן, זכותם ללמוד וטוב שהם רוצים בכך, אבל זאת לא הסיבה לערעורי כמובן.

אני טוען כך: ענפים רבים, ובמיוחד ובעיקר המפעל כמובן, זקוקים באופן דחוף לידים עובדות וגאמנות, ועבודה שכירה, במצבנו הכלכלי איננה התשובה הרצויה. גם רעיונות מהפכנים אחרים לעבודה במפעל אינם עזרה רצינית בכלל. יש לנו בעיה כלכלית וכספית חמורה ביותר ועלינו למצוא כל דבר, ולנצל כל אפשרות, להקל ולחסוך. אני רוצה שהבנים שברצונם להכנס ל"מסלול בנים" יעבדו בבית שנתיים בכל מקום שהמשק רוצה בו לפני יציאתם ללימודים. אני רוצה שדווקא הם יבינו שהגיעה העת לעזור לעסק המשפחתי (הבית) בתקופה קשה זו, "עסק משפחתי" ולא עושק זר ומנצל.

הם אינם רוצים אז אני לובש עוז ואומר שכך אין "מסלול בנים" עבורם! הנה, אמרתי! האם אני שומע מישהו לוחש: "אם כך יעבדו את השנתיים, אולי נוכל לממן להם את כל הלימודים אחר כך?"

נרק
משה ב.ח.

פִּינַת הַסֵּרֵט הַשָּׁבוּעִי

The Dream Team

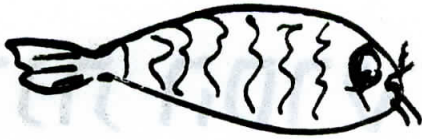
שם הסרט: "אנחנו לא משוגעים"

בימוי : הווארד זיף.

משחק : מייקל קיטן, סטיבן פורסט, פיטר בויל, כריסטופר לויד.

לפנינו קומדיה על בושא שבדרך כלל בהוג להתייחס אליו ברצינות וכוכב ראש. "אנחנו לא משוגעים" עוסק בארבעה חולי בפש שבהש-ראתו של פסיכיאטר צעיר ויצירתי יוצאים להתמודד עם הסביבה הסיב-עית, עם "הנורמלים". הפסיכיאטר ביצע מבריונים ובישלח לבית החולים וארבעת גיבורי הסרט מוצאים עצמם ללא פיקוח בתוך ביו-יורק המטורפת. התסריטאים של הסרט, ג'ון קובולי ודיוויד לוסקה. שתלו לאורך עלילת הסרט שרשרת של פרדוכסים, שבהם הבלתי-שפני מגלה נחישות רבה להגיון המיוחד שלו, לעומת הנורמלי שמגיב בפחדנות ועצבנות לאתגר. בילי, המגולם ע"י מייקל קיטן, שמשחק גם את באטמן, הוא סופר שחדל לכתוב ואושפז בגלל התקפי זעם הרסניים. אלברט (סטיבן פורסט) ניתק עצמו מהסביבה ומגיב רק למשחקי בייסבול בטלויזיה, ג'ק (פיטר בויל המצויין) היה קופירייטר בכיר בחברת פרסום גדולה והיום מאמין שהוא ישו. ואחרון חביב הנרי (כריסטופר לויד), בטוח שהוא שייך בעצם לסגל הרפואי. ארבעת השחקנים הראשיים עושים כאן עבודת צוות ולא מנסים ל"ככב" אחד על חשבון השני, ולכן גם גורמים לבנו הנאה רבה יותר. והסרט בסופו של דבר הוא סרט מצחיק, בלי להיות פוגע, ובזאת לבנו עם זאת הצצה מבדרת לתוך נבכי נשמתו של האדם.

1. (ופרויד) סרטים.

סבלו של המושט

יום שמש נעים.

החלטתי לבלות שעה-שעתיים בשמש בקריאה בגינתנו האחורית, המכונה גם שם "הג'ונגל" *

בפי אדם שאת שמו לא אזכיר.

אחרי המנוחה, כשטיילתי בשביל בצידי הבית, הבחנתי בחפץ חום כהה, דומה לקליפה של עץ, הרמתי את רגלי כדי לדחוף אותו הצידה, ולתדהמתי החפץ התחיל לנוע. הייתי בטוח שנחש לפני, ולא אתימר להתווכח עם נחש.

ברגע זה הופיעה פרנקי וערכנו בדיקה משותפת ל"חפץ", והגענו לידי מסקנה שדג מושט לפני-ינו. איך מגיע לגינתי, שממוקמת הרחק מכל מקור מים, דג מושט? הזזנו אותו בידית ארוכה (לא מספיק ארוכה לטעמי) של מעדר, והחפץ ממשיך לזוז. עובר-אורח, קיבוצניק ותיק, מביע אף הוא דעה שמושט לפנינו-יש לו שפס. הוא עוטף את הדבר בעתון וממשיך בדרכו אל פח האשפה הקרוב. "הייתם צריכים להכין צ'יפס בחומץ ומלח. המושט הוא דג טעים מאד". הוא אומר. אולי לא זרק אותו לפח האשפה... השאלה היא איך הצליח המושט להגיע עד לשביל גינתנו האחורית-כשבסביבה מסתובבים כלבים וחתולים שוחרי טרף? אולי מפני שדג המושט איננו כשר!

מר פקר
(אבא של פרנקי)

מתיבת הדואר - הצעה מעניינת

מסניו 22.3.91

למזכיר שלום! (מי שלא יהיה)

תודה עבור משלוח "דברי הכפר" שמגיע אלינו כל שבועיים. אני ממש מעריך את קבלתו, זו הדרך היחידה לשמור על העברית שלי ולהרגיש קשר כלשהו עם החברים ועם קיבוצי האהוב. יחד עם זאת, אני מרגיש שעל כל אחד שחי בחו"ל לשלם עבור דמי הדואר, ואני בטוח שכולם ישמחו לעשות את זה. לכך אני מצרף \$20 ומציע שתודיעו ב"דברי" על הקמת קרן למטרה זו. בצפייה לקבלת גליונות נוספים של העלון.

ד"ש חם

ורני וסדריק לוי.

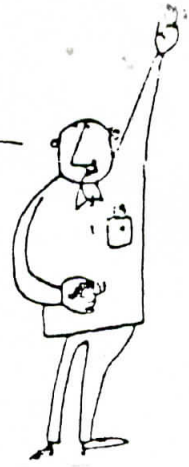
מרודני ויטהם נתקבלה גלויה ברוח דומה:

"לעובדי המזכירות שלום!

אני מאד מעוניין להמשיך לקבל את "דברי הכפר"! מה מחיר המינימום

תודה מראש.

יש שאלות!

שאלות

1. פסח (אבי מאשרת לעצמי לפרסם את כל השאלות שקבלתי כי בטוחה אני שזה יעזור לצוות פסח שישבו לדבר על החג שעבר).
 - א. למה הכניסו הרבה "הופעות" בחלק הראשון של ההגדה?
 - ב. למה אלאפשר סוף סוף להגיע למצב שכולנו יכולים לשמוע טוב בכל מקום? מה הבעיות? וזה לא רק קשור לפסח).
 - ג. למה אין אור על הבמה? הרבה חברים לא יכולים לראות וזה גורם להפרעה.
 - ד. למה אין לנו מקהלה שלנו שמנפיעת בחגים כמו בפסח?
 - ה. האם רואים צורך לקבוע אחראי להתחיל את השירים כל הערב (חבר שיהיה ע"י אב הסדר)?
 - ו. למה ממשיכים עם ההגדה הזאת?
 - ז. למה אם יש מן מקהלה - לא שרים מנגינות שאנו מכירים?
 - ח. האם חברים מוכנים לחשוב על נסיון של 4 מוקדים לליל הסדר?
 - ט. למה הקפה לא הוגש? למה חברים היו צריכים להסתובב עם קפה? (מזמן הפסקנו להגיש מרק ליתר הבטחון)
 - י. למה לא עולים למועדון לשירה בציבור? מי שרוצה בזה יעלה ויהנה....
 - יא. למה תורנים מביאים את המנה וכו' לפני שאכלנו את המנה הראשונה?
 - יב. האם אפשר להכין כל אב סדר בשולחנו לקראת תפקידו באותו ערב?
2. הקאראוונים
- האם זה נכון שכבר שילמנו מיקדמה לרכוש את הקאראוונים אחרי שלש שנים? אם כן מי החליט? כמה הוצאנו?
3. מי מטפל בגינות לפי הצורך?
- מה ההחלטה בקשר לטיפול בגינות של חברים שאינם יכולים לטפל בהן לבד?
4. ימי חופש לנסיעה לחו"ל
- מה הקו במזכירות לגבי ימי חופש של חברים שיוצאים לחופש ארוך? האם החבר מוחק בהתאם, את השבתות שהוא אסף, ומי שלא במצב כזה מקבל אשור לחופש וימי חופש? מה האפשרות לפחות להוריד רק אחוז מימי חופש של החבר שיש לרשותו "שבתות"?
5. חדר האוכל
- למה אהרון כותב על מצב כח-אדם בחדר-אוכל בדיוק כמו שכוכבה כתבה? מה עושים המוסדות המתאימים להבטיח שחבר שלוקח אחריות כזו יקבל תמיכה?

נלע

האשק: 15

6. הכל בגלל הסבר על שימוש בחשמל...

א. איפה הוחלט שברוס יהיה מפקח מטעם המשק על פרויקט מפעל ההידרו-אלקטרי? מי משלם עבור ימי עבודתו?

ב. מה כל התפקידים שניתנו לברוס ומונעים ממנו לתת הסבר על שימוש בחשמל? (הבקשה להסבר הופיעה כשאלתא בנובמבר 1990 בפעם הראשונה)

7. חופש - בטוח לאומי

למה חבר שיוצא לחו"ל לחודש (בגיל הפנסיה) אינו יכול לקבל את הבטוח הלאומי (פנסיה) הוא לא בבית... הוא לא צורך אוכל - חשמל - מים - כביסה וכו'?

תשובות ומעקב

1. גמרו לסדר את הגדר והתאורה מאחורי הקארוונים ומחכים למועצה לסלול כביש מסכיב.
2. איזק התחיל לשבת עם צוות בית הקברות ובפעם הבאה אביא דו"ח מקטיב על תוכניותיהם.
3. בקשר לשאלה האם בכוונתנו לפתוח את הפארק ולהפוך אותו לגורם לרווח - חבר בועדת היוזמות מטפל בנושא הקשור עם תיירות וכרגע נמצא בשלב התייעצות עם אנשים בחוץ.
4. בקשר לחברות שלא מרוצות עם התשובה על הקושי לתפור בגדי חברות במתפרות - דודו מוכן להביא את הנקודה לדיון במזכירות, אם יש חברה(ות) שרוצה(ות) להביא לדיון. (היו חברות שהרגישו צורך לתוספת תקציב אם לא תופרים).
5. בקשר לחוסר דוחות מהועדה למשאבי אנו, דייב מוסר:
 - א) יואל ווינטרוב יכנס לפרדס לעשות חפיפה עם אנג'י לחודש ימים ואחר-כך לקחת אחריות.
 - ב) אהרון לוי (היום אחראי לחדר האוכל) בתום תקופתו בענף זה - יכנס לענף אבוקדו בפרדס בית.
 - ג) נוי - מרכז העבודה ומרכז השירותים ישבו עם צוות הנוי לפני שבוע ותבהויו שהמצב לא שפיר. רוצים לראות תוצאות חיוביות בזמן קצר. הם יישבו שוב בעוד שבועיים ויבדקו את ההתפתחות, ובסוף החודש יחליטו על המשך עבודת הצוות. באותה הזדמנות אנו מאוד שמחים לראות שדני וריק עוזרים בעבודה בנוי.

חידוש ריהוס בחדר האוכל

בעוד שבועיים(בישיבה הבאה) של המזכירות ידונו בנושא.

רכב לענף ה"קסרפט"

קולין מוסר שבגלל צמצום בענף גד"ש בקיץ 1991 יעמוד אוטו של גד"ש לרשות הענף החדש. ענף גד"ש ישאר עם 2 כלי רכב.

באותה הזדמנות קולין מוסר שניכש טנדר לפרדס והפולקסוגן יחזור לשימוש כללי בחברה.

ענף של רג'י ("תחביב")

דייב מוסר שיש אפשרות שסוזן תכנס, אבל רק אם יש החלפה במחסן.... אחרת נעשה הפסקה עד לחזרתה של רג'י.

המשך ת ש ו ב ו ת

רכוז שירותים

הרולד יהיה אחראי בכל מה שקשור לבניין ואחזקת בריכת השחיה (לא קשור עם מציל)
הוא אחראי לביצוע פרויקט ה"כבלים" ועליו לדאוג שנעמוד בתקציב.
יתר עבודת מרכז שירותים בטיפול.

צוות המים ---מה התקדמות

קולין מוסר שחיכינו לשמוע את החוקים ורק עכשיו הודיעו (יום ב' 8.4).
עכשיו הועדה תשב להחליט מה הנוהלים שלנו.

בטוח בפארק

מיכאל כהן ענה שהגשנו בקשה לבטח בטוח צד ג' ללונה פארק. זה יכסה מקרים של פגיעה
למשתמשים זרים (אינם חברים) בציד.
כמו-כן בקשנו כיסוי בטוח לשימוש בבריכת השחיה ע"י הקייטנה.

גניבות

בקשר לגניבות (גנבו 2 SADDLES ממשק ילדים) איזק צריך להביא הצעת מחיר ואולי מחיר
ששלמנו לפני שמיכאל יכול להגיש בקשה על הגניבות.
באותה הזדמנות תזכרו לנעול את הדלת ביציאתכם מהבית.

ועדת בקרה

ועדת הצעות מטפלת בנושא וכמובן דבר כזה לוקח זמן למרות העבודה הטובה והמוצלחת של
הועדה עד כה.

אבקש סליחתכם על אורך הטור הפעם אבל היתה הפסקה ובכל זאת רוצים לדעת????!!!

נ ט ע

ארגון מחדש של חדר הכריכיה

=====

הלו- - - - - הלו

היות ואני עוסקת כעת בארגון מחדש של חדר הכריכיה
אבקשכם להיות סבלניים עד שתקבלו את התיקונים
שמסרתם.

בימים אלה ישלמו החברים סכום קטן עבור הכריכה,
לכיסוי הוצאות על חומרים.

אני מזכירה לכם לרשום את השם שלכם בתוך כל
ספר שאתם מביאים לכריכיה.

נ ט ע

יום הזכרון

ביום שלישי בערב 16.3.91 בשעה 19:50 בתכנס על הדשא בין חדר-
האוכל למכבסה כדי לשמוע יחד את הצפירה לחילת האירועים בשעה 20:00
ואחר-כך להתחיל בטקס. באותו ערב נאכל בחד.ד. בין 18:00 - ל- 19:00
כדי לסיים את העבודה לקראת 20:00.
מיד אחרי הטקס נעלה לחדר-האוכל - (לחלק החדש) לזכור יחד את המלחמות
שעברו עלינו כאן. הערב יסתיים מוקדם.

ביום רביעי 17.3.91 ד' באייר בשעה 11:00 תישמע צפירה בת שתי
דקות ונעמוד דום לזכר הנופלים. אחר-כך יתקיים טקס בבית הקברות שלנו.
כל המעוניין להיות שם מתבקש להגיע לפני השעה 11:00.

זעקה גדולה

פתחת חלון חדרי בקומה החמישית
אל מול החשך על פני הים ואל מול האורות הפזורים
שלא נראתה מאחריהם שום הויה ממשית.
ופתאם ידעתי הלילה ליל כפורים
ואימת הדין בעולם ואין מי שיסנגר,
אין מי שיאמר
את המלה הצריכה להאמר -
ואזעק זעקה גדולה ומרה עמה הלב נשבר.

ש. שלום

דירת הנופש

הכתובת: רחוב גאולה 34 דירה מס. 3 תל אביב. 652891
אוטובוס מס. 4 מהתחנה המרכזית לרדת אחרי רחוב המלך ג'ורג'.

1. דלת כניסה.
2. מנעול עליון דלת הדירה.
3. מנעול תחתון דלת הדירה.
4. מנעול שרשרת חניה.
5. תיבת הדואר.

מצעים: בארון בחדר השינה.

מגבות: בארון הלבן בכניסה.

דוד לחמום המים: המפסק על הקיר על יד הדלת בסלון.
אנא הקפידו להדליק לא יותר משעה לפני השימוש ולכבות מיד
לאחר השימוש (אם החשבון יהיה מוגזם אזי נצטרך העלות את תעריף
שכר הלינה).

טלפון: אנא הקפידו שלא להגזים בשימוש בטלפון. (לחץ שיחה לחץ 33 או לחץ 21)

נקיון: הדירה הינה לשרותכם נא לדאוג להשאיר אותה נקיה עם סיום שהותך בה.

להקפיד במיוחד על נקיון המקלחת והשרותים והמטבח. אם יש פרות
או ירקות רקובים במקרר בבקשה להשליך אותם לאשפה. (פחי האשפה
נמצאים מאחורי הבית).

על המרפסת יש כסאות ושמישה לחוף, מאווררים ותנורי חימום.
בארון המטבח יש פלטה חשמלית וגזיה במקרה ואזל הגז בזמן שהותך בדירה.
אכן זוהי הדירה, חופש נעים לשהים בה,

ד ו ט ו ר א ו ב נ

מחירים:

לחבר 20 ש"ח
לילד 10 ש"ח
לאורח

נ.ב. חלף יום קיץ קטנה נא להגיש הבטיחה
טא

רשימת המצרכים

סבון ידיים
תחבושות
טמפונים
צמד גפן
שק' אשפה
נייד כסף
סבון כלים
נוזל לניקוי
כלור
חול לבן
חומר נקוי
לתנור
סבון כביסה
נייד שואלט

מרגרינה
ביצים
תפוח אדמה
בצל
שום
ירקות
פירות

תה
קפה
נס קפה
סוכר
מיץ מרוכז
מלח
פלפל
קמח
אורז
פרורי לחם
מרקים
תבלינים
אבקת אפיה
סודה לשתייה
סוכר וניל
שמן, חומץ, רוטב סויה

11.4.1991

שאלון מטעם ועדת שיכון

האם יש לך גגון?

האם יש לך מרפסת?

כן/לא

כן/לא

האם יש לך מרפסת וגגון?

כן/לא

*לאחר מילוי השאלון נא להחזירו
למזכירות הטכנית

תודה.

לקראת האספה ביום א' 14.4.91

אופציות לפריצת דרך בתיירות

ביקר אצלינו לפני כשבועיים (כאורח של חברים), מארגן תיירות, והתרשם מאד מכמה אפשרויות של תיירות אצלינו:

- ארגון קייטנות של ילדים בקיץ. כאשר הבין שכבר סיכמנו עם סוכנות אחרת, הציע בקור של כ-250 משפחות לבוא לחגוג את חג השבועות. לפני שנה, ארגן ארוע דומה בנהלל, והיה מוצלח, אך הפעם רוצה להציע "יום חג בקבוץ".

תבקר אצלינו המזכירה של הקהילה הרפורמית בחיפה, ואם המקום יראה לה מתאים, אזי תמליץ לארגון שלה לבוא לכפר הנשיא לחג השבועות. מדובר על ביקור ובלוי בלונה-פארק, במשק הילדים, בזוכנים בחורשה, בתערוכת כלים חקלאיים במגרש כדור-רגל, ולסיום - טקס חג הבכורים. משפחה בת 4 נפשות תקנה כרטיס מראש בעבור 50 ש"ח, ובנוסף, תוכל לרכוש בארוע כבוד קל, גלידה, משקה קל ופיתות.

כמו כן - יתקיים בית-קפה (TEA-SHOP) ושם יוגש תה, עוגות ואפילו קפה.

אנו מניחים שהביקור יחל בשעה 10:00-10:30, ויסיים בשעה 16:00-16:30. היות ונצטרך להשקיע לא מעט עבודה בהקמת דוכנים, סידורים בלונה-פארק, כולל רכישת כמה חומרים (צל) - ברצוננו לקיים את אותו ביקור פעמיים בשבת וביום א' של שבועות.

הנושא הובא היום לוועדת יוזמות וסוכם להמליץ לאספה לקבל את ההצעה מהסיבות הבאות:

1. הזדמנות להרוויח כ-30,000 ש"ח תוך יומיים. מוצע ש-20% מהרווח, יימסר למזכירות להשקעות חברתיות.
2. הזדמנות לפתוח את הפארק והלונה-פארק באופן מסחרי ולשים את עצמינו על מפת התיירות.
3. הזדמנות למכור מהתוצרת העצמית שלנו.

מרכזת הבקור תהיה רג'י, ואיתה יעבוד צוות מיוחד לארוע הזה. היות ואין כותנה השנה ולכן גם אין גיוסים בכותנה, העבודה של החברים בשני הימים הנ"ל תחשב על חשבון מכסת הגיוסים השנתית.

הנושא יבוא לדיון ולהכרעה באספה ביום א', ובינתיים כל מי שרוצה לשאול או להציע - נא לפנות לרג'י, קולין, ג'קי, שלמה וייסבקר, רוי ב' או שרון ס'.

האירוע יגיעו לפארק דרך הכביש העוקף את הקבוץ, ויחננו את המכוניות במגרש החניה אשר מאחורי הפארק - שמעולם לא נוצל.

הוצעה לנו גם תוכנית אלטרנטיבית - בלוי בלונה-פארק, משק-הילדים, ואז בשעה 13:30, העברה לבדיקה וטקס מאוחר יותר באמפיתאטרון. עד האספה, נדע איזו תוכנית עדיפה.

רג'י

קולין

המנהל
המנהל
המנהל

טקס היום הזה - לזכר קרובי החברים.

(1) הדלקת נרות זכרון ע"י נציגי המשפחות (כל אחד עם הגיעו לאתר)

(לבדוק לפני תחילת הטקס אם כולם דולקים)

(2) נגינה (קלרניט סולו) - שרה

(3) (מדברי יוסף פויר) אני עומד פה על יד המצבה, וקבר - אין. כי אתם, הורים, אחים, סבים, לא הובאתם לקבר ישראל. אפרכם שפוזר, הפך את השטחים הרחבים לקבר אחד גדול.

מחנק עולה בגרונני, אך לבכות איני יכול. לסערת הרגשות אין הבכי פורקן. אני ממחר לזקוף את הראש. גאה אני בכם, אבותי. במותכם צויתם לנו את החיים, את החופש, את הצורך במדינה משלנו. חובות רבות היטלתם עלינו במותכם. ברגעכם האחרונים בשאתם תפילה לעולם טוב יותר, שימי אימים לא יהיו בו עוד.

(4) שנים אכלו בי רגשי אשם: כאשר ישנת במיטה רכה, נשרפו בני אדם! כאשר אתה נעלבת מכל שטות, בלעו ילדים דמעות אימים. כאשר אתה חלמת חלומות יפים, נדרסו בני-אדם במגף. כאשר בנית בית, למליונים אבד ביתם.

שנים רבות כרסם בי הספק: מה הייתי עושה לו הייתי שם?
האם הייתי דורך על אחרים בשביל לחיות?
האם הייתי משפיל כבודי?
האם הייתי מאבד דמות אנוש?
הלוואי והייתי בין הלוחמים.

שנים; שנים רבות כרסם בי הספק ואכלו בי רגשות אשם.
כך נשחקה, נאכלה ונגוזזה הוודאות כי האדם טוב הוא מיסודו.
בלילות החרדה ידעתי: בדורנו שוב לא יהיה הדבר - כי לכולנו זכר ים.
ומה כדורות הבאים? האם יבוא יום ונשכח?

(שם הכותב לא ידוע.)

.....ואם גם אלוהים ברוב רחמיו
יגיש לי כוס-השיכחה,
בה לא אגע. אומר: "אלוהי, סליחה!
הן אם אטעם מכוס השיכחה
אני אהיה לא אני !!!
וכל עוד בי ידפוק ליבי
וכל עוד לא אדע על מה ולמה
עוללת כל אשר עוללת -

אליהו
אליהו

לשכוח לא אוכל - לשכוח לא ארצה. (דוד שמעוני)

(6) מדברי שושנה צינגל - דור שני לניצולי שואה)
... צמחתי כשבושא השואה בתוכי, במין שלימות מסוימת, צמיחה טבעית, ברורה,
עם משהו מובן מאליו. בבית תמיד דיברו על כך שההורים היו באיזשהו מקום רע,
קשור להיסטוריה של העם. זה היה עבורי משהו רחוק, צבוע בצבעים לבנים, אולי
בגלל השלג... מעולם לא היה לי ספק מה אני עושה פה, למה אני כאן, למה אמי כאן.
הדברים לא קרו במקרה. זו אינה סתם עוד ארץ שיכולתי להיוולד בה. אני רואה
משמעות בעובדה שאמי ניצלה והגיעה לכאן. אינני רואה כלל משמעות לקיום במקום
אחר כיהודי, כאדם שלם.

311)

מן הדלקה ההיא

(7)

מן הדלקה ההיא, אשר שרטה עמכם המעגה והחרד,
נשאנו אש - לפיד מאיר לנשמתנו,
ובה הן לקנו את שלהבת החרות,
עמה הלכנו בקרבות על אדמתנו.
את מקאובכם, שאין לו את במקאובים,
יצקנו לברזל-תוצבים ומחרשות חדות-שעים;
את עלבותכם הסכנו לרוזנים;
את עיניכם למדלור-ססתות, קרבות בליל - -

נקמש את מותכם המר והבודד
באגרוסט, שקבד העו וחם הוא;
לסו השרוף הקמש פה גל-עד,
גל-עד-המים, אשר לנצח לא יתש.

חיים ערי

[8] יחבור -

1313

9 קדיש - צחק. ס. תלם

ת ה ט ק ס

(פיזור)

PARENTS PAGE

TO BEGIN WITH: A contribution from Mr. Packer (may we have more of them!)

"SUFFERING CATFISH" A beautiful afternoon and I decided to spend an hour or two reading in the sun in our back garden, or otherwise known as the Jungle by someone I shall not name. After my rest, walking along the path by the side of the house, I spot a dark brown object which I thought was the bark of a tree. I pushed it with my foot out of the way, and to my horror it moved. I was sure it was a snake, and I am not the one to argue with a snake. Just then Frankie came along and together we examined this object. Her verdict: It's a catfish. How can we have a catfish here, nowhere near any water? The object still moves when prodded with a long handled rake, not long enough as far as I am concerned...The next passer by is enrolled and, being an old kibbutznik, gives his verdict: Yes, a catfish. Look at the whiskers on it. He takes some newspaper, wraps it around the fish and departs with it to the nearest rubbish dump. Should have made him some chips to go with it - salt and vinegar. "Catfish make great eating" he says. Maybe he didn't dump it after all...Mystery remains - how did it get on our path? So many cats and dogs prowling around, looking for food and none of them took it. MAYBE BECAUSE CATFISH IS NOT KOSHER!

NEWS OF THE WEEK At last we have passed the 300 mm mark, and our rainfall now stands at 325 approx. Every drop helps, and our Galilee certainly looks beautiful. But that's not news...

* Our sheep are all ready for summer to begin. They were sheared this week, not by Frenchmen this year, but by two young Israelies, who did the job with the help of our own Shepherds. Children came from far and wide to see the "miracle".

* A new air-conditioner is being installed in the clinic, which will also cool the waiting room; so if you do have to wait, which I don't wish you, at least you'll be comfortable.

* Yaron Cina, who is now a member of kibbutz Afikim, has invented a method for recycling babies' plastic napkins. He received a prize for it, and there are hopes of commercialising it. Good show.....

Nu, have a good week-end and Independence Day.

TOMORROW (Sat.) all are invited to help Gila & Max Mader

Inge

celebrate the wedding of their son ADAM - at 13.00 in the Moadon.

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

14.4.91. Jeannette Nemenov
Aharon Levine

16.4. Jerry Nymark
Debby Cohen

17.4. Yanita Nitzan
Bryan Kaplan
Evyatar Ben Reshef
Nir Collins

18.4. Helen Levine
Barbara Butto

19.4. Shulamit Frank
Reggie Pearlson
Shoshana Yodaiken
Avivah Goldberg
Dr. Jim Shalom

20.4. Hillel Yodaiken

AND TO Mrs. Helene Resnik
(A special Mazal Tov on your 80th Birthday)

PROGRAMME FOR MEMORIAL DAY AND INDEPENDENCE DAY

TUES.EVE. - 19.50 MEMORIAL CEREMONY on the lawn - with a continuation
in story and song, commemorating past wars.

Wed.Morning - 11.00 - at the cemetery. Commemoration service.

(The SIREN will be sounded all over the country at
20.00 on Tuesday night and at 11.00 on Wednesday morning)

WED.EVE - (after a short ceremony to mark the end of Memorial Day)

19.00 Festive Meal in the Dining Room.

20.00 - Illuminations in the Park, followed by community singing
and folkdancing (at the Basketball Pitch)

22.30 - DANCE and refreshments in the Moadon.

THURSDAY - 9.00 - 12.00 - an organised trip to the Jordan.

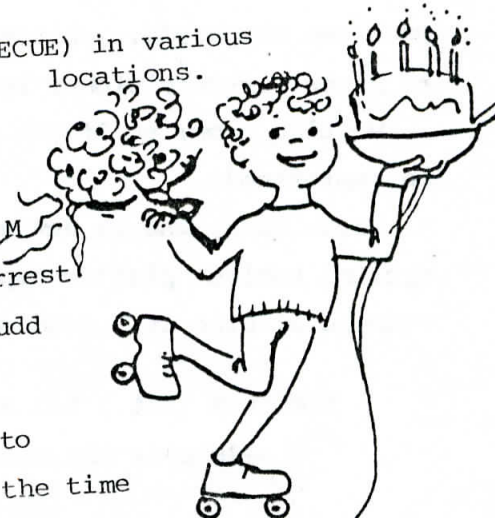
16.30 - CHILDREN'S FILM

GRAND FINALE (!!) - 18.00 PICNICS (BARBECUE) in various
locations.

FILM OF THE WEEK - SAT.

THE DREAM TEAM
Michael Keaton, Stephan Forrest
Peter Boyle, Christopher Ludd

A comedy (sort of) about three
escaped lunatics who set out to
make a better world. Some of the time
it's difficult to know who is mad and who
is normal!

בכפר הנשיא

יום העצמאות

ה' 43

ה' באייר

תשנ"א

שאו נס ציונה

נ. רוזנבלום/נ. זלודקובסקי

שאו ציונה נס ודגל,
דגל מחנה יהודה
מי ברכב מי בדגל,
נעש נא לאגודה!
יחד נלכה נא נשובה,
ארצה אבותינו,
אל ארצנו האהובה
ערש ילדותנו.

על מספדי הילולות אני שומע קול כמחון לבוש מצנפת
את - ישראל סיבת לעם ישראל
והקומי במקרי אני חוזר ואומר וכו' מתפלל
את - ישראל סיבת לעם ישראל
והד אונה לי מן הנפילות והזריחה בחרים היא יפה להלל
ואת - ישראל סיבת לעם ישראל
ובק בקול צנות ובק בקול ילל ובק יומם וליל -
את - ישראל סיבת לעם ישראל.

שמאי שמי
(מתוך הספר השני)

פה בארץ חמדת אבות

דושמן/ריכטר

פה בארץ חמדת אבות,
תתגשמה כל התקוות,
פה נחיה ופה נצח,
חיי חפץ חיי דרוך,
פה תוא השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה.

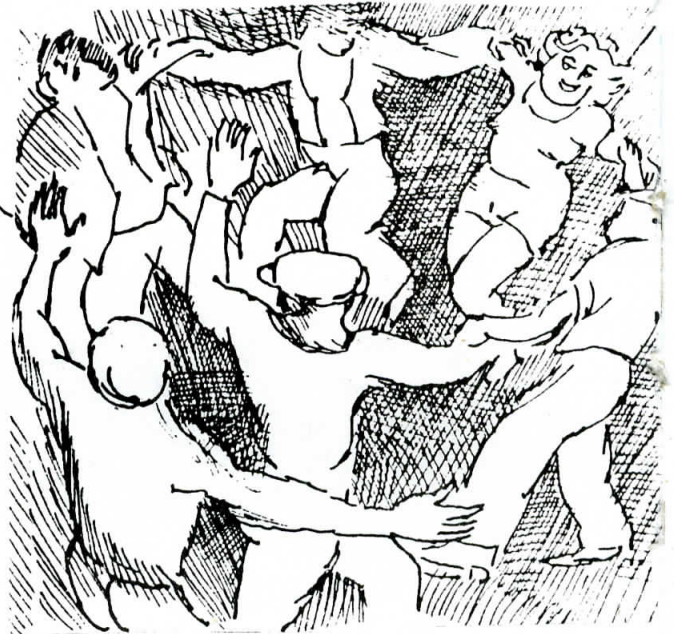
מרו נה נה נה
שירו שיר שיר שיר
גלו גל גל גל
נבר הננו נצנים

מרו נה נה נה
שירו שיר שיר שיר
גלו גל גל גל
עוד יבואו זרועים

ברכת המזל

והרצת כוסית

שלום

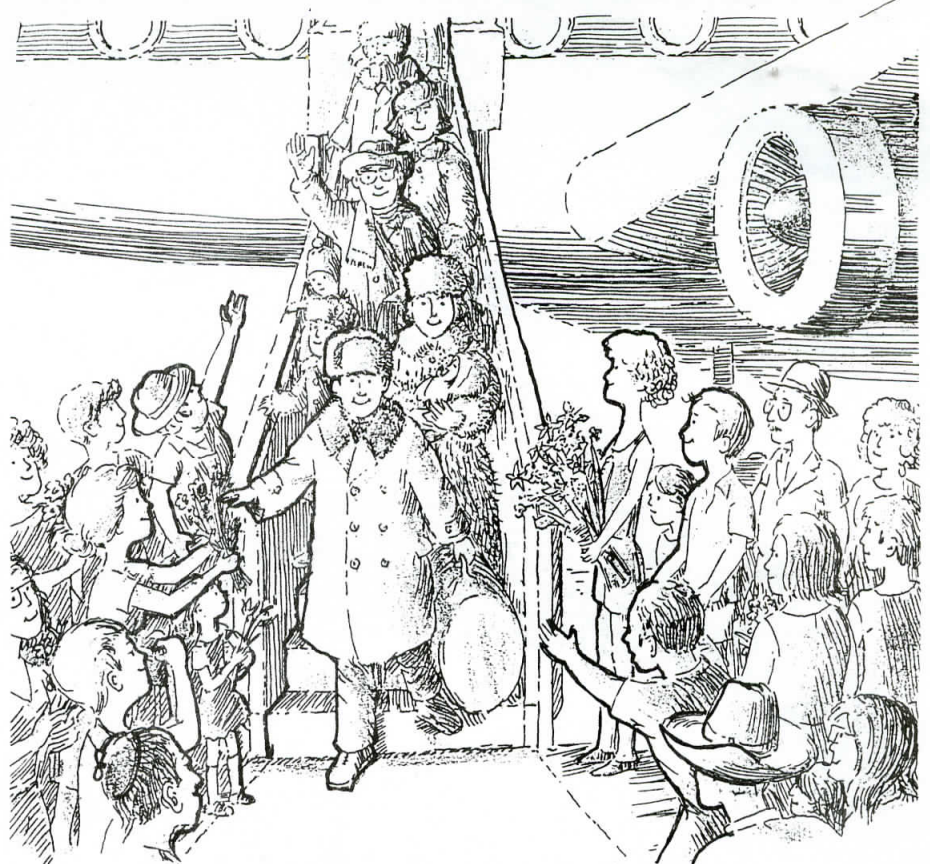
שלום / תמר אדר

"שלום" - זו ברכה,
"שלום" - זו תפילה,
"שלום" - זאת מלה שתשמע
בכל עת, בכל יום - כל שעה.
"שלום" - אומרים כשנפגשים
גם ילדים, גם אנשים:
שלום לכם ומה שלומכם,
כל-כך שמחנו לדאותכם!
"שלום" - אומרים כשנפרדים
מחברים או חברים
ואם רוצים גם מוסיפים:
להתראות!
אבל שלום ממש "שלום"
זו משאלה, זהו חלום.
שלום כלנו נבקש,
תמיד שלום, לא קרב, לא אש
על כן כלנו ניהל:
יהי שלום על ישראל!

יש לי חבר

יש לי חבר בירושלים
יש לי חבר בירמתיאביב
יש לי חברים בראש העין
וגם בגשר-הזיו

אצא לי לטיל
על כל ארץ-ישראל
במקלי ובתרמילי
ובערב היום
בדאי אמצא מקום
אצל החברים שלי

עליה בכך הדרכים
ובכל הגבולות
על אף הכל!

יש לי חבר בכפר-החרש
— ובאשקלון — ובעתלית
יש לי חבר ברחוב מכמורת
ובעפולה עלית

אצא לי לטיל...

יש לי חבר גם בבאר-שבע
יש לי חבר ברכס-שלום
יש בנהלל ויש בגבע
ויש אפילו בסדום

אצא לי לטיל...

„וקיבצתי אחכם מן העמים
ואספתי אחכם מן הארצות
אשר נפוצותם בהם
ונתתי לכם את אדמת ישראל“

(יחזקאל י"א, י"ז)

מגילת
העצמות

אנו קוראים אל העם היהודי בכל המפוצות להתלבד
סביב הישוב, בעליה ובבנין ולעמד לימינו
במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאלת ישראל.

מזרח ישראל יקבצנו / ושמרו כרועה עדרו.

מחזקת אביא זרעך וממערב אקבצך,
אומר לצפון תני ולתימן אל תכלאי
הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ
ולא יהיו עוד בן לגויים
וישבו לבטח ואין מחריד. —

וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב
אשר ישבו בה אבותיכם.
וישבו עליה המה ובניהם ובני-בניהם
עד עולם.

אנשים טובים

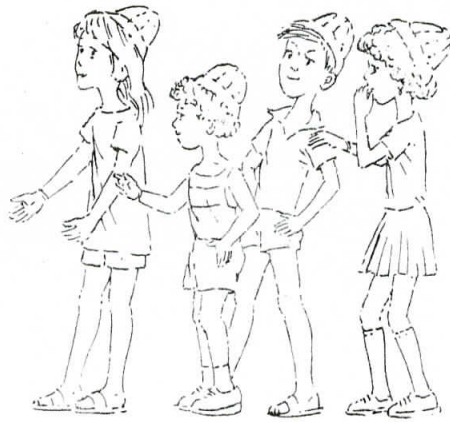
תפקחו את העינים, תסתכלו סביב
פה נשם נגמר החרף ונכנס אכזב
בשדה ליד הדרך יש כבר דגניות
אל תגידו לי שכל זה לא יכול להיות
אנשים טובים באמצע הדרך
אנשים טובים לאד
אנשים טובים יודעים את הדרך
ואתם אפשר לצעוד

איש אחד קנה לי ספר בו מאה שנה
איש אחר בנה כנור שיש בו מנגינה
ואשה טובה אחרת לי נתנה את שמה
במאז אני בדרך שרה במקומה
אנשים טובים...

איש אחד יבנה לי גשר כדי לחצות נהר
איש אחר יצמיח יער במורדות הנהר
ואשה טובה אחרת, אם יהיה קשה
רק תצביע אל האפק ותבטיח ש -
אנשים טובים...

נממש כמו צמחי הקבר הבודדים
הם עוצרים תמיד את החולות הנודדים
הרקיע מתבהר, וכבר אפשר לראות
אנשים על אס-הדרך מחכים לאות
אנשים טובים...

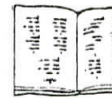

לאחי
לאחי - ביתי אפתח
ואמר לו: בוא, האח!
זה ביתי, אני בניתי -
לי ולך!

בוא אלי ושב מולי
ואל תחרד הצר גבולי,
ואל תפחד כי צר הבית
לי ולך.

הן כל שלי - למענך!
על כן רחב דלתי אפתח,
על כן אצעק בדמי הליל:
בואה, אח!

חנן שדמי

צרות נהדרות

נעמי שמר

אוי - איך שאני בצרות,
תשימו לב - התהו ונהבהו.
אוי - הבנאדם הזמין אורחים,
אבל מי חשב שהם באמת יבואו?

שנים אני אומר להם - תבואו, תכנסו,
ואף אחד איננו ממהר.
פתאם זה קורה לי
וטראח הם הגיעו -
מה יש, כבר אסור לדבר?!

הגיעו ברגל, הגיעו ברכב,
נשקו את אדמת ישראל.
ואיפה הם יגורו ומה אני עושה אתם -
ומה יהיה אתי, לעזאזל?!

אני לא האמנתי, אני לא התכוננתי,
אני לא התכוננתי ברכינות.
זה כל כך לא נעים שהאורחים שלי באים,
ואני לבד מול כל הצינונות!

הם באו בספינה והם באו במטוס,
הם באו לי בשיר על השפתים.
מאיפה הם יודעים פתאם עברית כל כך יפה,
ואיפה הם יגורו בינתיים?

אני אבדתי שליטה - איפה שר הקליטה?
איפה שר השכון והבנוי?
איפה שר העבודה - איפה שר הרוחה?
אין לי כח לעשות כזה שנוי!

אומרים לי שזה נס וזה צרות נהדרות.
אומרים - תגיד תודה, יהיה שמח!
אבל תאמינו לי, זאת פניקה כזאת -
כאלו אני הוא האורח.

כאלו האורחים האלה הם בעלי הבית,
ואני כמו איזה נודניק מסתובב,
מסתובב ומדאג - ועוד שר "יש לי חג" -
תאמינו לי שזה נורא כואב!

אני דרשתי שיבואו מכל הארצות,
אמרתי - זה אכפת לי, זה חורה לי!
אבל, רבותי, זה דבר אחד לרצות,
ודבר אחר - שזה באמת קורה לי!

אוי - איך שאני בצרות....

(שדר לראשונה בטלביזיה בתוכנית "סבה למסכה")

אני ישראלי
שלי
יפה וגם
פורחת...

מתאבד!

והיג שמי